

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Flauianus & Diodorus orthodoxorum conuentum Antiochiae
congregabant. Capvt XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

Constantinopoli autem, Arianam nauem piis presbyteris refertam sine armamentariis in altum propellunt.

Deinde quibusdam suæ sectæ fautoribus in aliud nauigium impositis, mandatum dant, ut nauem presbyteris refertam incendant. Qua re confecta, presbyteri cum igne & mari paulisper confictantes, tandem in profundum demerguntur, coronamque martyrii recipiunt.

Valens vero longissimo temporis spatio Antiochiæ vitam degens, impunitatem concessit gentilibus, Iudæis, & aliis quibusque, qui nomen Christianorum sibi assumentes, doctrinam euangelio repugnantem prædicabant. Etenim qui superstitioso errore obstricti tenebantur, mysteria gentilitia obierunt: & cæca opinio à Iouiano post mortem Iuliani extincta, istius imperatoris permisso reuiuere cœpit. Atque Dialia, Dionysia, & Cereris festa non in occulto peragebant Gentiles, uti regnante pio imperatore assolent. sed per medium forum bacchantes cursabant. Solis autem apostolicæ doctrinæ propugnatoribus tyrannus iste se hostem præbuit. Nam primum illos sacris ædibus (Iouianus enim nunquam satis laudatus imperator eis ecclesiam recens ædificatam dederat) exturbauit: qui simul atque ad montis radicem in unum conuenerunt, hymnis dominum celebrare, diuinæque recitare eloquia cœperunt: infestis aeris turbulenti impetus toleranter perpessi sunt, interdum pluuia, nonnunquam niue & frigore, aliquando vehementissimo solis ardore afflicti. Verum imperator ne hac quidem commoditate, licet valde laboriosa, fruendi permisit illis potestatem, sed missis ad eam rem militibus, eorum conuentum dissipauit.

Quòd Flavianus & Diodorus orthodoxorum conuentum Antiochia congregabant.

CAPVT XXIII.

AT Flavianus & Diodorus tanquam rupes quædam fludus irruentes fregerunt. Nam Meletio longè à suo grege vitam degere cœcto, hi duo curam gregis suscipiunt: & tum lupis sua fortitudine & sapientia resistunt, tum ouibus conuenientem curationem adhibent. Itaque à radicibus montis depulsi, oues ad ripas vicini fluminis

minis pascebant. Non enim more eorum, qui Babylone olim captiui tenebantur, organa suspenderunt, sed conditorum & patronum suum in omni loco dominationis eius hymnis celebrarunt. Cæterum ne isto quidem in loco conuentum piorum pastorum Christum dominum diuinis laudibus efferentium agi hostis ille passus est.

Proinde duo illi pastores admirabiles, diuinis ouibus velut in gymnasium bellicum coactis, spirituales herbas eis demonstrant. Atque Diodorus, vir sapientissimus fortissimusque, tanquam fluuius limpidus & ingens, tum suorum animos fortitudinis riuulis irrigauit, tum aduersariorum blasphemias synceræ doctrinæ vndis penitus obruit. Qui vt generis splendorem pro nihilo putauit: sic ærumnas pro fidei defensione lubens perpeffus est. Flavianus autem optimus vir, & si ex patritiis ortus, tamen solam pietatem nobilitatis loco numerauit: & tanquam palestræ magister magnum Diodorum, velut athletam in omni certaminis genere exercitatissimum perunxit. Nam id temporis quanquam ipse in conuentibus ecclesiasticis minimè cōcionatus est, illis tamen, qui illud munus obibant, magnâ copiam argumentorum & sententiarum è sacris literis petitarum suppeditauit. Atque vt illi arcus contra Arrianam blasphemiam tendebant, ita hic ex mente tanq̄ ex pharetra tela eis subministrabat. Quinetiam hæreticorum retia priuatim & publicè disputando, facile dirupit, & argumenta ab illis proposita aranearum telis similia esse demonstrauit. Istitis duobus se in prælio socium præbuit Aphraates, cuius vitam in historia nostra, quæ inscribitur Philotheus, conscripsimus. Nam salutem ouium suæ ipsius tranquillitati anteponebat, gurgultio, in quo vitam monasticam excoluerat, relicto, labores pasceudi gregis dominici sibi imposuit. At licet superuacaneum putem hoc loco commemorare, quantas virtutis opes collegerit, præsertim cū in alio opere illud ipsum literis consignarim, vnâ tamen rem ab eo gestam, huic peraccommodatam historiæ percensēbo.

De sancto Aphraate monacho.

CAPVT XXIIII.

NN 4 Orontes